

I disse edb-tider er det jo muligt at få den trykte udgave af de ord, der bliver sagt her, med meget lille forsinkelse, og jeg vil derfor stille nogle spørgsmål til ministeren vedrørende det, som ministeren sagde heroppe fra talerstolen for nogle timer siden, og komme med nogle kommentarer til det. Jeg vil læse det, ministeren sagde, op.

Ministeren sagde: »Der er ikke tilstrækkelig hjemmel til at undlade at udbetale tilskud til en skole alene af den grund, at den er en del af en koncern.«

Nej, det er der ikke mulighed for, fordi vi ikke har sørget for at få lukket det hul i loven, og det skal vi gøre ved en generel lov og ikke ved en særlov.

Og ministeren sagde videre: »Administrative stop for tilskud kan derfor kun baseres på en konkret vurdering af, om den enkelte skole isoleret set har overtrådt loven og dens forudsætninger.«

Dertil vil jeg sige, at det, at man har overtrådt loven, må være betingelsen. Og det, der er problemet, er jo, at her rammer vi de forkerte, for ministeren har jo åbent og ærligt i en artikel forleden dag skrevet, at vi skal have stoppet både de gode og de onde. Men det går altså efter min opfattelse kun ved, at der opstilles nye betingelser, som er skrappe, og kun for fremtiden og kun på en sådan måde, at det er ministeren selv, der under ansvar over for domstolene administrerer disse stop for tilskud.

Og så kommer det, der for mig næsten er det værste:

Ministeren er stadig ærlig. Han siger nemlig: »Hvordan eventuelle retssager om tilskudsstop vil ende, er usikkert.«

Og da vil et råd fra en advokat jo som regel være: Så drop den sag!

Og det, der gør mig endnu mere betænkelig, end da jeg stod her for nogle få dage siden, er jo, at ikke alene er det endnu tydeligere end forleden dag, at Folketinget gør sig til domstol, men det er også endnu tydeligere, at man vil afsige en skylddom uden at have beviserne i orden.

Det er ærligt sagt af ministeren, må jeg indrømme, men for mit vedkommende må jeg sige, at det er stærke sager.

I forbindelse med dette lovforslag vil jeg så spørge: Hvad så om halvandet år? Er vi nu sikre på, at vi har lukket alle hullerne? For jeg behøver vist ikke at gentage over for ministeren, at vi jo er enige i målet. Det meste af ministerens tale og i hvert fald målsætningerne kan jeg kun bak-

ke varmt op. Men er vi nu sikre på, at den generelle stramning, vi foretager for fremtiden, så også vil lukke alle huller, eller skal vi om halvandet år igen til at agere?

Når jeg spørger, er det også, fordi lovforslagets bemærkninger jo ikke giver meget vejledning.

Og jeg vil benytte lejligheden til heroppefra at sige, at det er et elendigt lovforslag, og at ministeren har fået elendig rådgivning, og at det har vildført ordførere og folketingsmedlemmer og formentlig også ministeren selv, for det fremgår af Justitsministeriets notat, at man var advaret.

Jeg synes, det er trist, at et flertal her i Folketinget nu vil gøre sig til domstol og suspendere de danske ideer om frihed og frisind, og at de smadres af et kapitalistisk Tvinddynasti. Men det er endnu værre, at vi på grund af det kapitalistiske Tvinddynasti nu viser, at vort folkestyre er så svagt, at vi tager metoder i brug, som Tvind sikkert godt kan forstå, men som ligger meget langt fra vore frihedstanker om magt og ret.

Og derfor vil jeg igen appellere til ministeren, for jeg tror og håber på, at ministeren kan finde den anden udvej, og man mister hverken hovedet eller taber ansigtet af at erkende, at det her gik lidt stærkt.

Nu tager vi øvelsen én gang til forfra, sådan at det bliver i overensstemmelse med de sædvanlige danske retssikkerhedsgarantier! Det er min bøn til ministeren i dag.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg skal meddele, at fru Pia Larsen og undertegnede ikke agter at stemme for Tvindsærloven.

Jeg føler ligesom, at denne debat har været opdelt på den måde, at der har været en diskussion om målet og en diskussion om midlet, og jeg er enig i målet: at Tvinds ulovligheder skal stoppes; men midlet er jeg fundamentalt uenig i. Jeg er generelt imod særlove, og jeg synes ikke, det i det her tilfælde bliver bedre af, at det drejer sig om en negativ forskelsbehandling. Jeg mener helt klart, at princippet om lighed for loven bliver tilsidesat. Tvind er og bliver undervisningsministerens ansvar og ingen andres.

Det, der er sket, er, at ministeren har skubbet sit administrative ansvar over på Folketinget, og det finder jeg er meget ulykkeligt, for jeg vil ikke som folketingsmedlem påtage mig ministerens administrative ansvar og slet ikke være dommer.